

της τρυφεράδας όπως καταλήγει στον τελευταίο στιχο· αναγνωρίζουμε τυπικές φράσεις, φορμουλες που μερικές τους όχι δυσκολά θα συνδεονταν με τα παλιά (τον Ομηρο ας πουμε) οδηγητικά έτσι και για τις άλλες ή το όλο αυτό ζητημα· το ύφος, ο ρυθμός, οι τονοί κλπ., κλπ.—ολ' αυτά θα μας ερχονταν και θα τα συζητούσαμε: τώρα απ' ολ' αυτά τι να κάνουμε;

α. Να πουμε (και να δείξουμε) ποσο στενοκαρδες ανοησιες λεγονται για το δημοτικό τραγουδι;

β. Να παραπεμφουμε σε κειμενα και βιβλια (απ' το Ενωμα ειλις η τον Eliade και τους σουφιστες ως τον Ηρακλειτο κλπ.) η να κανουμε συσχετισμους και παραλληλισμους, γ.π. σαν αυτους που εγιναν στις Υδριες 1—5;

γ. Να κανουμε ο,τι μας οδηγησει η χαρα της βιωσης (μ' αυτο το τραγουδι) της πραγματικοτητας που, μ' άλλες μορφες, ειναι μπροστα μας;

δ. Να φτιασουμε ποιηση—κι ο,τι κι οπως βγει;

ε. Να ζησουμε φυσικα;

Ας πουμε οτι γινονται η θα γινουνε αυτα η αλλα καθως ζουμε με το τραγουδι αυτα τη ζωη, με τη ζωη μας μεσα στη ζωη.

10. Χρειάζεται ομως να ειμαστε πειστικοι για ολους, ακομη και γι' αυτους που δεν νοιαζονται.

—Γι' αυτο θγαζουμε την Υδρια κι εχουμε μπλεξει με τοςες δουλειες που ο μεσος αναγνωστης (απο την αποψη της εντασης της μελετης) δε βλεπει τη σχεση μεταξυ τους και με το δημοτικο τραγουδι (και ποιος ξερει πως τελικα κατανοει αυτες τις μελετες που μοιαζουν αναχρονιστικες και ρομαντικες;).

Να πουμε πως δεν γινεται τιποτα; Ο τροπος που υπαρχει και διαβαζεται η Υδρια θα συνηγορουσαν γι' αυτο.

Ας πουμε πως η λυση ειναι να τυπωσουμε κι εδω το τραγουδι. Αλλα μονο για να φτασει στον (αγνωστο αυτη τη στιγμη ομως υπαρκτο) αναγνωστη.

Μελεταμε λοιπον το τραγουδι.

Και θα τα πουμε (κι ας τα 'παν αλλοι! ηταν αλλιως, ετσι ειναι παντα), οσο βασταει η Υδρια.

μελέτη γραφής

* Η γραφή μας είναι έκφυλισμένη ζωγραφική, τέχνη. Δέθηκε στενά στη γλώσσα. Τη δυναστεύει. Τήν τυπογραφεί: μάς κάνει τύπους ενός κόσμου - μηχανής.

* Η γραφή μας δεν αποδίδει τη γλώσσα. Δε μπορεί να την αποδώσει όπως κι αν γίνει. Δεν είναι σωστή ποτέ. Δεν πρέπει να μάς απασχολεί σοβαρά. Πρέπει να γράφουμε όπως να 'ναι.

* 'Αλλά είμαστε δεμένοι με τη γραφή (: τυπογραφή). Πρέπει να την απλουστεύσουμε, να την κάνουμε όσο γίνεται πιο λιτή, λιγότερο εμποδιστική.

* Πρέπει σταθερά ν' αναφέρουμε τη γραφή στον αναγνώστη μας, να συνεργαζόμαστε. Νά μιλάμε μαζί: 'Εμείς τις φράσεις' αυτός τὸ ρυθμό, τὰ κενὰ στὶς λέξεις, τὸ ὕφος κλπ. τὸ δικό του, διαλογικά στὰ δικά μας.

(* 'Οχι μαγνητοταινίες, κινηματογράφο: είναι τὰ ἴδια πράγματα ἄλλιως).

* Η γραφή πρέπει να είναι στιγμές ζωής, φύσης.

παιδική γλώσσα

Μέσα από την ροζ αγγή/ θγαίνει ή τριανταφυλλιά
σκορπάει μυρωδιές/ σέ όλον τὸν κόσμο.

Μέσα από τη χαραυγή/ θγαίνει ή πηγή

σάν γαλανόλευκη σημαία/ θγαίνει θγαίνει κάθε χαραυγή.